

Petrov oster govor o obsodbi Rima. Pavlov razsvetljen odgovor o milosti

1 Tedaj je vstal Peter ter spregovoril v imenu vseh apostolov: "Gospod, ti moja ljubezen in moje življenje! Poglejte Rim – starodavno prestolnico poganov, ki se je kmalu zatem, ko je bilo gnezdo stare kače Troja, spremenjeno v kup ruševin, Babilon in Tir pa sta razpokala, da bi propadla, začel postopoma dvigovati, - tam že tisoč let vlada hierarh sestavljen iz poganstva, judaizma in iz tvojega, zelo obrezanega, nauka! On sebe imenuje papež in Božji predstavnik na zemlji. Svoj prestol imenuje moj stol, sebe pa moj naslednik! V bistvu ni nič drugega kot poganski vladar majhne dežele, vendar se še vedno pretvarja, da poseduje vso mogočnost in moč Tvojega Najsvetejšega Duha, in če ga v njegovi posvetni in duhovni vladavini pritiskajo upori, nikoli ne išče pomoči v svoji domnevni moči Svetega Duha, temveč le pri večjih vladarjih sveta. Ta papež je zdaj v veliki stiski in javno prosi Marijo - kot svojo domnevno edino pomočnico - za zaščito in hitro obnovo svojega kraljestva. Ker pa v takšno pomoč sploh ne verjame in vanjo tudi nikoli ni verjel, zdaj zahteva drugo pomoč, proti kateri sproža lažne proteste, da bi svetu pokazal, da ima dovolj zaščite iz nebes in da zato ne potrebuje nobene druge pomoči. Toda, če svetovni vladarji kljub vsem njegovim protestom vztrajajo, da bi mu pomagali, je potem tudi jasno, da te pomočnike na skrivaj vodi najmogočnejša Kraljica nebes, da pomagajo Božji Cerkvi na zemlji, ko jim grozijo peklena vrata! - Kaj torej, Gospod, praviš o tej cerkvi?

2 Brat Pavel jo je utemeljil kot pravo in čisto ter se je bolj ali manj čista ohranila več sto let. Zdaj pa je ta cerkev v skoraj tisoč letih prešla v najbolj umazano, pogosto celo hudobno poganstvo, ki hlepi le po zlatu, srebru, gospostvu in popolni oblasti nad vsemi ljudmi na Zemlji. In za dosego tega cilja pošilja najbolj zlobne misijonarje v vse predele sveta! – Povej Gospod, ali tako skrajno hudobnemu početju nikoli ne boš naredil konca?

3 Glej, narodi so dolgo časa potrpežljivo prenašali, da jih je ta navidezna hčer nebes imela za norce in so končno enkrat poskušali odtrgati z nje svetlečo masko. Zdaj se na vse pretege trudi, da bi zakrpala hude razpoke na svoji stari maski in, da bi bila čim bolj neprepoznavna. Gospod, naj se zgodi tvoja volja, mislim pa, da si temu bednemu bitju dovolj časa gledal skozi prste! Zato bi bil čas, da jo popolnoma izbrišemo iz knjige živih in njeno ime prenesemo v knjigo mrtvih!

4 Kajti, če ji dovoliš, da si povrne moč, ne samo, da se ne bo izboljšala, ampak bo njena vlačugarska sla postavljena še bolj briljantno. Tudi tisti, ki se te zdaj oklepajo, bodo zvabljeni v njeno pohotno naročje in bodo začeli z njo najbolj pohotno občevati. In potem ti kmalu ne bo preostalo drugega kot z njo narediti tisto, kar si nekoč storil z

Sodomo in Gomoro.

5 Res je, da je ta največja vlačuga rodila množico najlepših otrok in je zato tudi več ali manj tisoč let nemoteno uživala v tvojem velikem potrpljenju in popuščanju. In tudi sam sem bil zelo vesel tega, skupaj z vsemi svojimi brati.

6 Zdaj pa je zaradi svoje velike pokvarjenosti postala neplodna in nam ne bo več rodila lepih otrok. Zato menim, da je končno čas, da ji podelimo nagrado, ki si jo zasluži. Vsekakor pa naj se vedno zgodi samo Tvoja sveta volja!"

7 Rečem Pavlu: "Brat Pavel, povej tudi ti kot učitelj poganov, ali se strinjaš z vsemi temi predlogi in zahtevami? Kajti v odnosu do poganov je tvoj glas največ vreden. Na tebi je, kot sem ti obljubil, da sodiš človeškim rodovom na Zemlji.«

8 Pavel se prikloni in spregovori: Gospod, večkrat sem opazoval pogane in jim oznanjal tvojo besedo, ki so jo sprejeli z veliko vnemo in veseljem, s čimer so postali deležni tvoje milosti. Pa vendar so bili otroci očeta laži in napuha! Toda Abrahamovi otroci so križali visokega Božjega poslanca in ga niso prepoznali! Sprašujem: kaj je bolj hvalevredno, pogan ali Abrahamov potomec? Kakšno prednost imajo Judje pred pogani? Ali je zasluga ljudstva, da je Bog govoril samo temu ljudstvu, ali ni to prej Božja milost? Ali pa vsak Jud verjame, da je Bog govoril njegovim očetom? Med vsemi Judi in pogani ne najdem ničesar, kar bi lahko imenoval pravičnost in zasluge. Samo Bog, naš Gospod in Oče, je resničen in pravičen! Toda vsi ljudje, tako Judje kot pogani in zdaj kristjani, so nepristni in pred Bogom nekoristni!

9 Če pa nepravičnost poganov še vedno hvali Božjo pravičnost, kaj bomo sodili? Ali si lahko, Gospod, zaradi tega jezen? O ne, to je daleč od Tebe! - Kajti če bi se zaradi tega jezil, bi moral biti krivičen, to pa je večno daleč od Tebe! Kajti kdo bi ohranil svet, če bi Bog razmišljal, kot človek!

10 Kakšno prednost imamo, če vpijemo: 'Gospod, poglej že enkrat na nepravičnost svojih ljudstev!' - povem vam: prav nobene! Predobro namreč vemo, da so vsi ljudje grešniki pred Bogom - kot je tudi zapisano: "Niti enega ni pravičnega pred Bogom! Če to vemo, kako lahko Boga pozovemo k sodbi, kot da bi bili mi brez greha?"

11 Povejte mi, s kakšnimi zaslugami se lahko pohvali ta lepa ženska, ki sedaj sedi ob Božji strani? Pa vendar sedi ob Njem in to samo po Njegovi milosti! In kakšne zasluge sem imel jaz, ko sem preganjal tiste, ki so verjeli Vanj? Glejte, bil sem delavec zla in posebljal sem nepravičnost! Toda Bog ni gledal na moje grehe, ampak me je poklical, kot, da sem pravičen! Sledil sem Njegovemu glasu in bil naenkrat opravičen po Njegovi milosti! Ali bi sedaj želeli Boga obtožiti krivice, ker mi je izkazal milost?

12 Kdo od vas torej lahko reče pred Bogom, da je razumen in moder? Povem vam: ni

ga! In vendar ga želimo prisiliti, da sodi? Kdo med nami lahko reče: "Nikoli se nisem oddaljil od Boga in nikoli nisem postal neprimeren pred njim? Povem vam, nihče od nas ni niti za las boljši od drugega, pa vendar kličemo: "Gospod, poglej veliko hudobijo ljudi na zemlji in jih kaznuj!"

13 Samo pomislite, da bi Gospod sedaj vstal in spregovoril kot Judom, tam v jeruzalemskem templju, ki so predenj pripeljali prešuštnico, ali se ne bi tudi mi posipali s pepelom! - Povem vam: Med nami ni nikogar, ki bi lahko rekel: "Gospod, storil sem samo dobro in se ne zavedam nobenega greha!" - Da, tisti, ki je med nami norec, lahko to reče, kot farizej v templju, ki je prav tako hvalil Boga, da ga je naredil tako nadvse pravičnega! Toda, kot vsi dobro vemo, je Gospod zavrnil njegovo opravičilo in sprejel opravičilo grešnega cestinarja!

14 Ker pa vsi vemo, kaj je prav v Gospodovih očeh, zakaj ga potem prosimo, naj ravna po naši presoji, kot da bi bili modrejši od njega? Kaj torej imamo, česar nismo prejeli od Njega? Zakaj se torej hvalimo, kot bi ga ne sprejeli, in mu vpijemo v ušesa, rekoč: Glej, glej, Gospod, kot da bi bil gluhi in slepi, šibkega uma in enako šibke volje! Povejte mi, prijatelji, katere poti smo si začrtali sami, ne da bi On že prej v davnih časih s svojim prstom zarisal za nas svoj nespremenljivi načrt?

15 Ker pa imamo že vse od Njega in vse, kar smo bili in kar smo zdaj, je samo po Njem in v Njem, kako lahko rečemo: Gospod, končno izpolni, kar si obljubil in uniči storilce zla na zemlji! Mislim, da bi bili zelo predrzni!

16 Glej, človekova usta so bila vedno odprta grob! Njihovi jeziki so vedno govorili laži, njihove noge so vedno hitele prelivati kri! Vse njihove poti so bile vedno polne nesreč, trpljenja, bolečin in vseh vrst stisk. Toda noben smrtnik še ni spoznal prave poti miru v njenih globinah, saj je bil strah pred Bogom zanje še vedno kot sanje!

17 Vemo pa, da je postava obvezujoča samo za tiste, ki so pod postavo, ne pa za tiste, ki so nad njo ali še nikoli niso slišali za njo. Kdaj se bodo usta vsega sveta za nekaj časa ustavila in bodo končno spoznala, da smo mi in ves svet večni dolžniki Bogu! Razumite to: nobeno meso ne more biti nikoli opravičeno s postavo pred Bogom, tudi če bi bila izpolnjena do zadnje jote! Kajti po postavi pride spoznanje greha! Kdor pa prepozna greh, je iz greha in greh je v njem!

18 Mi pa smo prejeli novo razodetje, v katerem se nam je pokazalo, da lahko ljudje dosežejo pravo pravičnost, tudi brez dodajanja postave, ki edina velja pred Bogom, tako kot prej po prerokih in njihovih zakonih. Zakaj sploh kričite: »Gospod, sodi jim in jim daj nagrado, ki si jo zaslužijo, ter izbriši njihovo ime v knjigi življenja! Na koncu pa vedno rečete: Toda samo Tvoja volja! Toda to ne opravičuje vaših src! - Resnično, raje bi šel v smrt, kot da bi rekel Gospodu: 'Gospod, stori to in to!' - Ali smo torej

Gospodu dali čut ali nismo od njega prej dobili vseh čutov? Pa vendar govorimo, kot da potrebuje naš nasvet!? Ko še nezreli otroci govorijo nerazumno, so take stvari morda še sprejemljive; toda stari državljani nebes – tako mislim jaz Pavel – bi že morali vedeti, kaj in kdo je Gospod.

19 Kdor hoče soditi greh, mora biti sam brez greha, saj je nemogoče, da bi en grešnik sodil drugega. Če pa so vsi ljudje pred Bogom grešniki in je njihov delež krivica – s kakšno pravico potem hočejo soditi?

20 Da, imamo pravičnost pred Bogom. Toda ta ne izhaja iz našega spoznanja o grehu in ne grehu in tudi ne iz postave in del po postavi – ampak iz vere vanj in iz čiste ljubezni do njega! – In ta pravičnost se imenuje 'milost' in 'božje usmiljenje'!

21 Pred Bogom ni razlike med ljudmi. saj so vsi tako ali drugače grešniki in nimajo pravične slave, ki bi jo morali imeti pred Bogom! Če pa jih Bog sprejme po njihovi veri, so opravičeni brez zaslug, izključno po njegovi milosti, ki izhaja iz njegovega najvišjega odrešenjskega dela. Tako malo, kot smo pomagali Bogu ustvariti svet in vsa nebesa, tako malo mu lahko pomagamo tudi pri še večjem odrešenjskem delu! Ker pa pri tem drugem največjem stvarjenju in preoblikovanju vseh stvari ne moremo imeti nikakršne zaslužne vloge, saj smo sami odrešeni. Kako naj sodelujemo pri sodni službi, ki pripada samo Bogu, saj smo kot pomiloščeni sami odrešeni?

22 Poznate pravi božji sodni stol? – Glejte, to je Kristus, v katerem večno prebiva telesna polnost Božanstva! Toda ta Božji sodni stol je po njegovih lastnih delih postal stol milosti in je lahko milostljiv do kogar hoče in usmiljen do kogar hoče biti usmiljen!

23 Toda, kakšne zasluge pa imamo mi pri vsem tem in po kakšnem zakonu lahko mi sodimo? Ali obstaja postava brez greha ali greh brez postave?

24 Toda še vedno imamo slavo in pravičnost! Toda ne iz zakona in ne iz del po njem, ampak izključno iz njegove milosti, katere deležniki smo postali po veri vanj in po delih odrešenja! Toda ta pravičnost nam še vedno ne daje pravice, da bi pred Bogom sedeli v sodbi z njim, saj smo pred njim še vedno isti grešniki kot smo bili, čeprav smo tu že visoko pomiloščeni.

25 Ker pa smo pred Bogom opravičeni samo po veri in ne po izpolnjevanju zakona, naj bi vera odpravila zakon? O, naj bo to še daleč! Vera namreč vzpostavlja zakon in ga oživlja. Toda zakon ne utrjuje vere, ampak jo ubija, če ni bila prej z njim oživljena!

26 Življenje vere pa je ljubezen! Živi zakon pa je red ljubezni! Če je torej vera pravična, je pravično vse. Toda, če je vera lažna, je tudi ljubezen lažna in njen red je enako dober kot noben!

27 Kdo pa je kriv, če ima kdo lažno vero zaradi lažnega nauka? Jaz pa pravim: "Kdor veruje, kakor je bil naučen, je tudi njegova vera v tistem, ki veruje, brez laži, in bo

našel milost. Toda gorje učitelju napačnega nauka! Kajti on je storilec zla in rušilec božanskega reda! Toda ne mi, ampak samo Gospod mu lahko sodi!

28 Ko se je največji in najčistejši od vseh ustvarjenih duhov na Sinaju boril s Satanom za Mojzesovo telo, kar je tebi brat Mojzes znano, mogočni Duh ni sodil Satanu, ampak mu je rekel: 'Gospod ti bo sodil! Če si Mihael ni upal soditi Satanu, kako naj mi sodimo svojim bratom in kako naj Gospoda naredimo za sodnika? O, naj bo to daleč od nas!

29 Jaz pa pravim: Gospod že dolgo deluje in sodi in ne čaka na naš nasvet! Zato imejte tudi ta trenutni nasvet za nekoristnega! Če pa vam Gospod reče: Naredite to in ono, potem naj bo vaše bitje čisto dejanje po Gospodovi besedi! Kajti Gospodova beseda je v vaših srcih že polno dejanje!

30 Tebi pa Gospod hvala, da si položil te besede na moja usta! Želim, da bi rodile najboljše sadove, tako na Zemlji, kot v nebesih. Samo Tebi vsa slava in vsa čast večno! Amen!«

31 Rečem Jaz: »Pavel! Ti si kot Moja desna roka in moje desno oko! Izbral sem te za Svoje orodje in to boš ostal za vedno. V vsem si govoril prav in tako tudi je!

32 Vendar bomo kljub vsemu te novince vprašali, kakšno je njihovo mnenje In potem bomo sprejeli pravo odločitev.

33 In tako govori zdaj ti Robert Blum! Sprašujem te: Kaj naj bi po tvojem zdaj storili z Zemljo, potem, ko je bilo po krivici prelite toliko krvi? Kakšno zadoščenje zahtevaš od nje in njenih mogočnejšev, ki so ti sodili!?"

Jakob Lorber
Robert Blum